

Blázen za komínem

Nezmaři

1. Asi na tom záleží, vím, kdy neuhýbám,
trochu jako závaží hluchá místa jsou,
na každyčkém nádraží slepá kolej bývá,
ani stromy v alejích svým stínem nepohnou.

R: A já, blázen, potají sedám za komínem
s temnou nocí na dlani tichu naslouchám,
a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
každé další vítězství splácí mlčením.

2. Na cukrových homolích málo místa zbývá,
zablýsknutí prstenů zítřkům nepřidá,
zamlžené okolí a sníh, co všechno skrývá,
zůstat nebo odejít, sen hodit plamenům.

R:

*: Nataženým budíkům hodně síly schází,
do děravých okapů dráty naráží.

R: + a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
každé další vítězství splácí mlčením ...